

माह तत्रैव । ‘अस्तङ्गते दैत्यगुरौ गुरौ वा ऋक्षोऽपि वा पापशुतेऽप्युत्ते । व्रतोपनीतो दिवसैः प्रणाशं प्रयाति देवैरपि - रक्षितोयः’ । नक्षत्रनिर्णयः सं० त० भुजब० ‘स्वातीशक्रधनाश्विभिलकरभे पौष्णे ज्येष्ठिकाहिरविन्दौ तोयपती भगे दितिसुते भाद्रपदे सागरे’ १५, १८, २१, १, १७, १२, २७, ८, १४, २२, ५, २४, ११, १२, २५, २६, २० एतत्संख्यकेषु सप्तदशेषु नक्षत्रेषु उपनयनं सत् । सु० वि० प्रमि० विशेषः ‘क्षिप्रधुवाहिरगूलस्तदुत्तिपूर्वोद्देर्ज-विहृगुरुसितेन्दुदिने व्रतं सत्’ अथ व्याख्या प्रमि० ‘प्राजापत्यादि ऋक्षो भगवतीदिप, पशुसु । मूलादिदशके चैव समेत्वे व्रतबन्धनम्’ । तेन २२ द्वाविंशतिनक्षत्राणि विहितानि । अत्र पुनर्वसुपक्षं क्षत्रियवैश्यविषयं न तु ब्राह्मणविषयम् ‘पुनर्वसौ कृतोविप्रः पुनः संस्कारमर्हतीति राजमा० । ‘मृगशृषि मले सासि मृद्वत्त्वमधिगच्छति । पुनर्वसौ कृतोविप्रः पुनः संस्कारमर्हतीति’ सारसंपहे’ च विप्रोपनयननिषेधात् । तथा च ‘भरणीक्षत्तिकाम-चाविशाखाज्येष्ठाक्षपनयनं न कार्यम् एतानि नक्षत्राणि च सर्वशाखामलवप्रायाणि यथोक्तं तत्रैव ‘भरणी क्षत्तिकापितृविशाखाशक्रभानि च । सर्वशाखामलं प्रोक्तं व्रतं तत्र विवर्ज्यते’ । वेदिभेदे नक्षत्रभेदो यथा ज्योतिर्निबन्धे व्य० च० च । ‘मूलहस्तात्रये सार्पे श्वे पूर्वात्रये तथा । ‘ऋग्वेदाध्यायिनां कार्यं मेखजावन्धनं बुधैः’ १६, १३, १४, १५, ६, ६, ११, २०, २५, एतन्मितानि ऋग्वेदिविषयाणि ‘पुष्ये पुनर्वसौ पौष्णे २७ हस्ते मैत्रे १७ शशाङ्गमे । ध्रुवेषु १२, २१, २६, ४ च प्रशस्तं स्याद्यजुषां मौञ्जीबन्धनम्’ । पुष्यशश्व २३ हस्ता-श्विषिर्दे कर्णोत्तरात्रयम् २२, १२, २१, २६ । प्रशस्तं मेखजावन्धे षट्पूनां सामगायिनाम्’ । भगो ११ मैत्राः १७ श्विनीहस्तारेवत्यदिति ७ शांसवम् २३ अथर्वपाठिनां श-सोभगणोऽयं व्रतार्पणे’ । नि० सि० । ‘पूर्वा ११, २०, २५, हस्तात्रये १३, १४, १५, सार्पे ६ श्रुतिमूले’ च २२, २६, बह्वृ-चाम् । यजुषां पौष्णमैत्राकांदिपुष्यस्तदुद्भवैः । साम-गानां हरीशर्कासुपुष्योत्तराश्विनी । धनिनादिति मैत्राकां-श्वेन्दुपौष्णे अथर्वणाम्’ ५, २७, अन्यत्रापि । ‘पूर्वा-हस्तत्रयाऽह्ने प्राग्विभूतानि भानि च । ऋग्वेदाध्यायिनां यस्तमान्याहुर्व्रतबन्धने । उत्तरारोहिणीयुग्मपुष्यापौष्णक-रादितौ । मैत्रे यजुर्विदाहोपनयनस्तु प्रशस्यते । उत्तरा-श्विणाद्रींशुपुष्याहस्ताधनेषु च । सामगानां व्रतं यस्त

मिति वेदविदोविदुः । अश्विनी रेवती हस्ता भगसेव-धनादितौ । अथर्ववेदिनाहोपनयनस्तु शुभाहमिति’ प्रमि० छतप्रागुक्तवचने ज्येष्ठायाभिलखेनोक्तावपि प्रागुक्तभुज-जहादिपक्षे ‘अश्विनीस्तृगपित्वास्तु हस्तो स्वात्यास्तु शक्रभे । पुष्ये च पूर्वफल्गुन्यां श्रवणे पौष्णभे तथा । वासवे शततरास्तु व्रतबन्धः प्रशस्यते’ श्रीपतिवचने च ज्येष्ठायापहणमत्यन्तापदिषयम् । वेदभेदेन विहित नक्षत्रेषु तस्याः अर्कोत्तनेऽपि वेदभेदेन प्राशस्यमात्रत्वं प्रतीतेस्तदलाभेऽन्यवेदिविहितनक्षत्रस्यापि पक्षार्थं सहू० चि० द्वाविंशतिनक्षत्राणां सामान्यतोऽपहणवदत्वापि तथेति बोध्यम् । ज्येष्ठायास्त्वत्यन्तापदिषय एव पाह्यता केवपि वेदिषु तदुत्तेः व्य० च० गुरुः । ‘विषूत्तरेषु रोहिण्यां हस्ते मैत्रे च वासवे । त्वाङ्गे सौम्यपुनर्वसोवृत्तम्’ ह्यौपनायनम् । वारुणे वैष्णवे पुष्ये वायव्ये पौष्णभे तथा । अश्विन्यां षट्सु भेषूक्तं मध्यमं तु चतुर्मुखैः । शेषेषु वर्ज्येद्दी-मान् द्विजानामौपनायनम्’ अत्रान्येषां वर्ज्योक्तिरपि अनापदिषया’ एतदरिक्तनक्षत्राणां प्रागुक्तवचनैर्विहि-त्वात् । ज्योतिर्निबन्धे नारदः । ‘श्रेष्ठान्येकत्रयान्ये ज्य-म्बूद्रादित्युत्तरात्रयम् । विष्णुत्रयाश्विमित्राजयोनिभान्यु-पनायने’ । वर्जनीययोगानाह व्य० च० गुरुः । ‘व्याघातं परिचं वज्रं व्यनीपातञ्च वैष्टितम् । गण्डातिगण्डौ मू-लञ्च विस्तृम्भञ्च विवर्ज्ययेत्’ अन्यत्रापि । ‘विषूक्तम्-मूलपरिचयतिपातगण्डव्याघातवैष्टितयुतं त्वतिगण्ड भञ्जम् । योगं विहाय कुजमन्दपराहसभ्यां हित्वानिरं-शमशुभञ्च व्रतं प्रशस्तम्’ प्रमिता० । ‘क्षीणचन्द्रेऽस्तगे शुके निरंशे चैव भास्करे । कर्तव्यं नोपनयनं नान-ध्याये गलपहे’ । निरंशसूर्यमाह तत्रैव । ‘राशेः प्रथमभागस्यो निरंशः सूर्य उच्यते’ । तेन रघुनन्दनेन निरंशयज्ञस्य संक्रान्तिपरत्वस्य कथनं विवक्ष्यम् । वारनिर्ण-यमाह नारदः । ‘आचार्यसौम्यकाव्यानां वाराः यस्ताः यशीनयोः । वारौ मध्यफल्गौ प्रोक्तावितरौ निन्दितौ व्रते’ तत्राप्यस्तमितस्य बुधस्य वारोवर्जनोयः । ‘अस्तं गतस्य सौम्यस्य वारो वर्ज्योद्विजन्मनामिति’ नारदोक्तेः । अन्य-त्र तु । ‘शुभो बुधोनास्तमितः पापपहयुतो न चेति’ । चन्द्रवारस्तु कृष्णे वर्जनीयः । ‘पापपहणां वाराः स्युर्न शुभाश्चन्द्रासरः । सितपक्षे प्रशस्तः स्यात् कृष्णे वारोविधोनेहीति’ व्य० च० उक्तेः । सामागानां कुजवारेऽप्युपनयनसक्तं श्रीपतिना । ‘शाखाधिपे बलनि